

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

„Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami“ (Lk 7, 50)

Jau įpusėjo vasara, įsibėgėjo atostogos, į užmaršį nubėgo Šv. Velykų Prisikėlimo rytas bei velykinis laikotarpis, kurį apvainikavo Sekminių, Švč. Trejybės bei Jėzaus Kristaus Kūno ir Kraujo šventės, kai mūsų širdys džiūgavo ir dėkojo Dievui už Šventąją Dvasią, kuri stiprina mūsų tikėjimą, už pakvietimą gyventi Dievo tobuloje šeimoje – Švč. Trejybėje, iškilmingomis šv. Mišiomis ir procesijomis dėkojame už Eucharistijos dovaną, per kurią Kristus visiems laikams liko gyventi su žmonėmis.

Tikėjime atostogų nėra, todėl Šv. Raštas neleidžia atsipalaiduoti, užsimiršti. Jis toliau mus moko ir veda Kristaus išganymo keliais. Šikart kviečiu apmąstyti apaštalo Luko Evangelijoje (Lk 7, 36-50) aprašomus du personažus. Pirmasis iš jų – tai fariziejus Simonas, pakvietęs Kristų pietų galbūt dėl palankumo ir draugiškumo Jėzui, o gal tiesiog iš smalsumo ar noro arčiau susipažinti su žmogumi, paskui kurį seka minios žmonių, o antroji – visiems tame mieste žinoma nusidėjėlė. Kai Jėzus, žmonių minios lydintis, ejo miesto gatve, ši moteris taip pat iš smalsumo prisigrūdo prie tako, kuriuo turėjo praeiti Jėzus. Kadangi Jėzus pramatė visų žmonių, tarp jų ir šios moters, širdies paslaptis, Jis su skausmu ir užuojauta pažvelgė į ją. Šito pakako, kad moteris sąžinė prabilūt: ji verkdamą pabėgo iš minios. „Ir štai moteris <...> patyrusi, kad jis (Jėzus) farizejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir, verkdamą priėjusi iš užpakalio prie jo kojų, ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu“ (Lk 7,37-38), – taip vaizdžiai aprašo moters atgailavimą evangelistas Lukas. Nusidėjėlė nepaisė ten susirinkusiųjų paniekos, jos neįsimino jų pašėpiami ir smerkiantys žvilgsniai, jai rūpėjo tik viena – sulaukti iš Jėzaus gailestin-

gumo, Jo malonės išgydyti jos sužeistą sielą. Visi pas Jėzų skubėjo prašydami išgydyti fizines negales, o ši moteris Jėzui išvydo sielos gydytoją. Ji nuoširdžiai atgailavo ne žodžiais, o ašaromis, nuolankiai suklypusi prie Jėzaus kojų, bučiavo jas ir tepė tepalu.

Kojų plovimas žydų tautoje buvo žeminantis darbas, kurį dirbdavo tik vergai, todėl šis moters veiksmas, kaip ir Jėzaus plautos mokinių kojos per Paskutinąją vakarienę, reiškia didžiausios meilės ir visiško pasiaukojimo kitiems ženklą. Štai kokią meilę ir atsidavimą Kristui parodė moteris! Tuo tarpu fariziejus Simonas, stebėdamas šią sceną, visiškai nerodo Jėzui jokios pagarbos, mintyse net pasmerkia: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, – kad ji nusidėjėlė!“ (Lk 7,39). Čia atsiskleidžia tikrasis farizejaus požiūris į žmogų. Jis laiko save teisų, nekreipia dėmesio į atgailą, iš karto paniekina Jėzaus elgesį, anot jo, Dievas neleistų savo pasiuntiniui daryti kažką netinkamo, jį sutepančio. Dėl savo puikybės jis pamiršo, kad viena iš pranašo pareigų – skelbti atgailą, neatstumti nusidėjėlio. Tuo tarpu Jėzus, atspėjęs farizejaus mintis, papasakojo palyginimą apie du skolininkus ir paklausė farizejaus: „Katraš šeiminingą labiau mylės?“ (Lk 7, 42), ir fariziejus nenoromis turi pripažinti: „Manau, jog tas, kuriam daugiau dovanota“ (Lk 7, 43).

Mielieji, kaip dažnai mūsų tarpe atsiranda teisiųjų, kurie greit apkaltina kitą, kurie linkę išaukštinti savąjį „aš“ ir pasmerkti kitą! Kiekviename iš mūsų tarsi gyvena du žmonės. Vienas mano, kad jis yra išskirtinis, geresnis už visus, visada kovoja dėl pirmumo, niekindamas kitus, mėgsta girtis savo darbais, laimėjimais, pažintimis, reikalauja dėkingumo. Kitą mummyse gyvenantį asmenį – dvasią nedomina nei vienas iš tų dalykų,

kurie žadina savimeilę, egoizmą, puikybę. Dvasia niekada nenori būti aukštesnė už kitus, ji niekada nelygina savęs su kitais, ji siekia pagelbėti kiekvienam be jokių išskaičiavimų, nelaukdama atlygio ir dėkingumo. Kiekvieno žmogaus tikslas turėtų būti apmąšinti tą savo dalį, kuri laiko jį nuolatinėje nerimo būsenoje ir neleidžia pajusti ramybės.

Be meilės žmogus yra niekas. Kaip rašė apaštalas Paulius: „Jei kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš tebūčiau žvangantis varis ir skambantys cimbolai“ (1 Kor 13, 1). Jėzus daro priekaištus fariziejui, kuris ne tik kad neparodė jam meilės, bet net paprasto mandagumo, priimto žydų tautoje sutinkant svečią: „<...> tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti <...>, manęs nepabučiavai <...>, aliejumi galvos nepatepei“ (Lk 7, 44-46). Iš tiesų fariziejus laikė save kilmingesniu, pranašesniu ir, kaip pasirodė, Jėzų pakvietė ne iš draugiškumo, o iš smalsumo. Dėl vargingos Jėzaus išvaizdos, jis nematė reikalo sutikti Jėzų kaip garbingą svečią. Moteris gi žvelgė į Jėzų sielos akimis, ji pajuto Kristuje galingą jėgą, galingą išgydyti ją iš dvasinės negalios. Todėl Jėzus tarė: „Jai atleidžiama daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli“ (Lk 7, 47). Ir kokius palaimingus žodžius išgirdo nusidėjėlė: „Atleidžiamos tavo nuodėmės <...>. Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!“ (Lk 7,48;50). Ar nenorėtumėte išgirsti tokius žodžius? Ar nesuvirpėtų širdis iš džiaugsmo ir nepasiryžtumėte aukotis ir sekti tą, kuris turi tokią galią? +

Mielieji, Evangelija mus kviečia tikrai meilei be veidmainystės, be išskaičiavimo, be siekio pavergti kitą žmogų. Tas, kuris tikrai ir tobulai myli, viską daro Dievo garbei, neieško sau naudos, niekam nepavydi, sugeba aukotis vardan kito be jokių išskaičiavimų. Jis nesididžiuoja ir nesidžiaugia savimi, nes savo laimės ieško tik Dieve. Todėl prašykime Šventosios Dvasios malonės įžiebtį mummyse tikrosios meilės kibirkštėlę, kad sugebėtume mylėti kitus taip, kaip Kristus visus mus myli.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Jūratė Račickienė, Jaunų šeimų ratelio narė

Šeimų šventė parapijoje

Birželio 1-ąją, Tėvo dieną bei Tarptautinę vaikų gynimo dieną, parapijos Jaunų šeimų ratelis visus kvietė švęsti tėčių, senelių, vaikų, šeimų šventę.

Tėtis mums asocijuojasi su griežtumu, bet tuo pačiu su begaline ramybe, palaikymu ir pasitikėjimu. Seneliai – tai didžiulė gyvenimiška patirtis bei kasdieniame gyvenime įgyta išmintis. Šalia mūsų gyvena nuostabių ir šviesių senyvo amžiaus žmonių, tik kartais skubėdami pritrūkstame mylinčių akių juos pastebėti, parodyti dėmesį, išreikšti deramą pagarbą bei dėkingumą. Man rodos, per šiuos žmones mums šypsosi pats Viešpats. Vaikai – mažieji žemės angelai, besparniai žemės paukščiai, tai mūsų džiaugsmas ir

rūpestis, suteikiantis gyvenimui prasmės, mūsų ateitis. Be galo gera matyti, kaip jie auga ir keičiasi. Štai Irmanto ir Viktorijos Jokūbėlis dar visai neseniai šventų Mišių metu sau saldžiai miegodavo tėvams ant rankų, o dabar jau vaikštinėja po bažnyčią. Virginijos ir Vytauto vyresnėlė Beata šį pavasarį priėmė Pirmąją Komuniją. Mano pačios sūnus Ignas jau seniai mane prauugo ir nejučia pastebėjau, kad kaskart laimindama jį ir norėdama pasiekti jo kaklą aš turiu kelti ranką vis aukščiau ir aukščiau.

Šeima – puiki vieta, leidžianti vystytis, augti, tobulėti, atrasti save, perimti tikėjimą Dievu bei vertybes mūsų mažiesiems. Žmogaus kūdikis gimsta bejėgis. Kad mažas

žmogus užaugtų, reikia labai daug meilės, šilumos, kantrybės, supratimo, paskatinimo iš jį supančios aplinkos. Juk ir mes taip augome. Tėvai mums perdavė tai, ką turėjo ir galėjo geriausio. Mus visus – senelius, tėvus, vaikus – vienija meilė. Už ją nėra nieko didesnio

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

ir svarbesnio. Ne veltui šventasis Paulius teigė, jog krikščionį pažinsi iš meilės kvapo. Šis apaštalas Pirmajame laiške korintiečiams rašo: „Jei kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš tebūčiau žvangantis varis ir skambantys cimbolai. Ir jei turėčiau pranašystės dovaną ir pažinčiau visas paslaptis ir visą mokslą; Jei turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau net kalnus kilnoti, tačiau neturėčiau meilės, aš būčiau niekas“ (1 Kor 13, 1-2).

Taigi birželio 1-ąją šventėme Meilės šventę, apie kurią bylojo šventinis plakatas, kvietimai, išpuošta bažnyčia bei šventoriaus. Prie šios šventės rengimo prisidėjo nemažas būrys šeimų: Indrė ir Julius, Kristina ir Giedrius, Živilė ir Darius, Agnė ir Andrius, Viktorija ir Irmantas, Antanas ir Vita, Jūratė ir Valius, Jolita ir Linas bei Ilona su savo atžalomis, vadovaujami seselės Ramutės Budvydytės.

Šv. Mišioms vadovavo parapijos klebonas monsinjoras V. Grigaravičius. Jų metu jis pakvietė vaikus į priekį, prašė pasakyti savo tėčių vardus bei ragino melstis už juos. Šv. Mišių atnašos pasirinktos neatsitiktinai: medis lietuvių mitologijoje simbolizuoja žmogaus gyvenimo esmę, jo

norą tobulėti, geriau suprasti gėrį ir blogį, duona – tai vienybė ir skalsumas šeimoje, obuoliai – gyvybės, meilės ir vaisingumo simbolis, medus – ne tik sunkus kasdienis darbas, bet ir malonios akimirkos šeimoje. Duoną ir vyną nešė garbaus amžiaus žmonių pora – Povilas ir Marija, jau penkiasdešimt septynerius metus gyvenanti kasdien koja kojon kartu.

Jaunų šeimų ratelio narių dėka bažnyčios šventoriaus šeimų sodelyje sužaliavo Tėčio medis, o į dangų pakilo aitvaras su šeimų emblema. Atmintin įstrigo išpūdingas tečių šokis su savo vaikais.

Šventės pabaigoje priešais parapijos raštinę ant grindinio visos šeimos kartu su vaikais bendrai kreidelėmis piešė Prisikėlusio Jėzaus Kristaus atvaizdą. Jis – mūsų šeimų centras, kertinis akmuo. Išiamžinę nuotraukose prie gyvojo ir mūsų tarpe esančio Prisikėlusio Kristaus, baltais balionais dangun pasiuntėme kupiną dėkingumo sveikinimą Dangiškajam Tėviui: „Dėkojam Tau, Dieve Tėve, visatos Kurėjau, už Tavo tėvišką meilę, už Tavo nuolat lydintį žvilgsnį, už mus, mūsų vaikus ir visos žmonijos šeimas saugančią ir globojančią Tavo ranką.“ Aukime tikėjime ir dalykimės Dievo meile su aplinkiniais: nesvarbu, artimais ar net visai nepažįstamais žmonėmis, ir nuo to visiems gyventi bus geriau, maloniau ir šviesiau.

Dėkojame mamoms, giedojusioms kartu su savo mažaisiais šv. Mišių metu. Dėkojame tėčiams – Andriui, Giedrui ir Irmantui – už nuostabų šventei iškeptą tortą (tikimės, ne paskutinį kartą!) ir pademonstravusius savo „triūsą“ trumpame filmuke. Dėkojame Danutei su Rolandu už saldžias dovanas, Žaliakalnio „Suzuki“ muzikos studijos mokytojoms ir ugdytiniais bei choreografiniam ansamblui, linksminusiems mus ir mūsų svečius šventės metu.

Mūsų V. J. K. Prisikėlimo parapijos 2010-2013 metų veiklos ataskaita (pabaiga, pradžia – laikraščio Nr. 139)

Katechetikos metodinis centras. Dvasios vadovas – mons. V. Grigaravičius, vad. tikybos mokytoja Nijolė Kulšienė. Parapijos teritorijoje yra šios mokymo bei ugdymo įstaigos: Kauno apskrities dailės gimnazija, Kauno „Saulės“ gimnazija, Kauno Jono Jablonskio gimnazija, Žaliakalnio progimnazija, V. Bacevičiaus pradinė mokykla, Kauno darželis-mokykla „Rūtelė“, Kauno apskrities Pr. Daunio aklių ir silpnaregių ugdymo centras, Kauno kurčiųjų ir neprisigirdinčiųjų ugdymo centras.

Parapijos klebonas mokslo metų eigos metu lankosi mokyklose ir stebi darbą.

Per 2010–2013 m. laikotarpį parapijoje dirbo 8 tikybos mokytojai: Gabrielius

Cufarinas, Virginija Juodpusienė, Vilma Tamošauskytė, Miglė Račaitė, Aušrelė Krunglevičiūtė, Elvyra Šimbaraitė, Rita Foley ir Nijolė Kulšienė, bet vyko tikybos mokytojų

kaita. Šiuo metu parapijoje dirba 5 tikybos mokytojai, turintys teologinį išsilavinimą ir yra įgiję aukštąjį pedagoginį išsilavinimą. Mokytojai gilino žinias ir kėlė savo kompetenciją įvairiuose kvalifikaciniuose seminaruose, projektuose, mokslinėse konferencijose.

2013–2014 m. parapijos teritorijos mokyklose ir gimnazijose mokosi 2935 mokiniai. Iš jų tikybos pamokas lanko 1536 mokiniai (52,33%).

„Saulės“ bei Dailės gimnazijose kreipiamas dėmesys į tarpdalykinę pamokų integraciją, karjeros ugdymo pamokas. Daugiau veda integruotų pamokų, nes ruošiant įvairius projektus, dėstomų dalykų mokytojai stengiasi kuo įdomiau ir išsamiau pateikti mokiniams žinias plačiausiu aspektu. Tuo pačiu sudaroma galimybė mokiniams patiemis dalyvauti projektuose, ieškoti įvairių sprendimų renkantis karjeros kelią, susipažinti su pagrindinėmis

vertybėmis, atrasti savus sprendimus, kaip tas vertybes atsirinkti, įsisavinti ir jomis vadovautis.

Visose parapijos mokyklose, minint Šeimos metus, buvo organizuotos Šeimos savaitės, kurių metu mokiniams ir tėveliams vyko įvairūs susitikimai su VDU teologijos fakulteto lektorais, vedamos atviros pamokos, popietės. Pastaruoju metu prioritetas skiriamas mokytojų bei katechetų dvasiniam gyvenimui ir moksleivių krikščioniško požiūrio į lytiškumą ugdymui. Išsiplėtė bendradarbiavimas su kitų parapijų mokyklomis: rengiami bendri projektai, organizuojamos viktorinos, ruošiami kalėdinė labdara Vaikų dienos centrams.

Tikybos pamokų dėstymą palengvino išleisti nauji tikybos vadovėliai 7, 8, ir 9 klasmėms. Dailės gimnazijoje bei Žaliakalnio progimnazijoje dar nėra tikybos kabinetų, neužsakyti nauji tikybos vadovėliai. Žaliakalnio progimnazijoje ateinančioms mokslo metams jau yra paskirta klasė tikybos kabinetui, taip pat žadama skirti lėšų naujiems tikybos vadovėliams įsigyti. Kauno kurčiųjų ir neprisigirdinčiųjų ugdymo centre mokosi mokiniai, turintys klausos negalią. Mokiniai yra aprūpinti naujaisiais vadovėliais. Jie noriai renka tikybos pamokas ir pagal galimybes dalyvauja šv. Mišiose (kai verčiama į lietuvių gestų kalbą).

Pagyvenusių žmonių sambūris „Senjorai“. Dvasios vadovas – kun. Virginijus Lenkaitis, vadovė – Rima Lipšienė. Pagyvenusių žmonių sambūris „Senjorai“ gyvuoja septintus metus. Į sambūrį susibūri per 60 senjorų, ir ne tik iš mūsų parapijos. Reikia pasidžiaugti, kad senjorų būrys nemažėja, nors jau palydėjo savo narių ir Amžinybėn, o kiti negali lankyti

Tikybos pamokų pasirinkimo statistika penkerių metų laikotarpiu

Mokyklos pavadinimas	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014
	m.m. %	m.m. %	m.m. %	m.m. %	m.m. %
Dailės gimnazija	46	47,25	47,25	53,3	54,46
„Saulės“ gimnazija	63	56,06	53,02	45,48	44,46
J. Jablonskio gimnazija	36	49,64	43,38	39,97	44,14
P. Daunio aklių ir silpnaregių ugdymo centras	45	63,93	52,94	59,65	54,39
Kurčiųjų ir neprisigirdinčiųjų ugdymo centras	74	51,38	39,78	48,24	71,01
Žaliakalnio progimnazija	67	55,53	51,11	53,83	50,15
Darželis-mokykla „Rūtelė“	75	67,66	64,61	65,32	70,08
V. Bacevičiaus pradinė mokykla	67	86,51	86,51	90,14	87,68
Iš viso	53,6	55,08	52	51,91	52,33

dėl sveikatos būklės, tačiau kasmet į mūsų būrį ateina vis naujų žmonių.

Susitikimai vyksta kiekvieną trečiadienį. Jų metu senjorai gilina savo žinias, nes popietėse dalyvauja parapijos kunigai, kviestiniai lektoriai – istorikai, muziejininkai, etnografai, aktoriai, gydytojai, vyksta pokalbiai, diskusijos aktualiomis temomis, dalijamasi patirtimi. Taip pat organizuojamos ekskursijos ne tik po Kauną, bet aplankyta kelios dešimtys Lietuvos bažnyčių, kitų kultūrinių bei istorinių paminklų, įžymių vietų.

Senjorai kartu dalyvauja Švč. Sakramento adoracijoje, parapijos šventėse ir renginiuose, kartu mini religines bei tautines šventes, rengia Kovo 11-osios šventę, į kurią pakviečia bendruomenės narius. Senjorų *credo* – „Dėkoti Dievui už kiekvieną gyvenimo valandėlę ir džjaugtis“.

Šventojo Rašto studijų grupė įkurta 2008 m. Šiuo metu grupės vadovas yra kun. A. Akelaitis, koordinatorė – B. Vasylienė. Šv. Rašto studijas naujasis vadovas pasiūlė pradėti studijuoti nuo Senojo Testamento Pradžios knygos. Kunigas Algirdas per užsiėmimus įdomiai komentuoja tekstą, palygina lietuvišką vertimą su hebrajišku originalu, pateikdamas grupei pažodinį vertimą. Nors studijos prasidėjo nuo Pradžios knygos, bet kun. Algirdas nuolat parodo sąsajas su Naujuoju Testamentu, atsako į iškilusius klausimus, ragina jų ieškoti.

Per pastaruosius dvejus metus grupė išaugo, nes Šv. Rašto studijos įgavo visiškai naują kryptį. Grupės įkūrimo pradžioje grupę lankė tik keletas parapijiečių. Šiuo metu grupėje yra 35 žmonės, iš jų 12 parapijiečių, kurie sistemingai lanko užsiėmimus, o kiti 23 ateina iš kitų parapijų.

Krikščioniško jaunimo grupė „Emanuel“. Dvasios vadovas – kun. Tomas Trečiokas, vadovė – sesuo Donata FDCJ. Grupę lanko apie 15 jaunų žmonių, dauguma 14–23 metų. „Emanuel“ grupės tikslas – patirti parapijoje bendrystę, pažinti ir pamilti Viešpatį, gilinti ir skleisti savo tikėjimą, taip pat suprasti krikščioniškų dorybių ir vertybių naudą.

„Emanuel“ nariai aktyviai dalyvavo Kauno arkivyskupijos Jaunimo centro bei Kauno I dekanato Jaunimo centro renginiuose, parapijos organizuojamose šventėse, rekolekcijose, seminaruose, kartu su Šv. Juozapo (Vilijampolės) parapijos jaunimu surengė bendrą jaunimo stovyklą „Kaip gyveni?“, paruošė vaidinimą ir koncertą „Caritas“ valgyklos lankytojams. Jaunimas įsijungė į LJD pasiruošimo programos įgyvendinimą ir savanoriavo Lietuvos jaunimo dienoje, dalyvavo Švč. M. Marijos, Gailestingumo Motinos, atlaiduose Vilniuje ir susitiko su „Gailestingosios mėlės“ seserimis misionierėmis.

Buvo sukurtas lankstinukas ir parengta audiovizualinė prezentacija apie jaunimo veiklą parapijoje, vyko nuoširdus bendravimas su parapijos gimnazijų ir mokyklų tikybos mokytojais.

Problemos. Sunkiai sekasi įtraukti į „Emanuel“ veiklą parapijos teritorijoje esančių gimnazijų bei mokyklų moksleivius. Iširus „Vyndedžio“ grupei, neatnaujintas parapijos jaunimo internetinis puslapis.

Siluvos Švč. M. Marijos draugija klebono buvo suburta parapijoje 2011 metų rudenį. Šiuo metu dvasios vadovas – kun. Algirdas Akelaitis, koordinatorė – Dalė Starkutė. Draugija vienija 22 narius, iš kurių susirinkimus pastoviai lanko 15. Draugijos narių tikslas – gyventi Kristaus Evangeliją, aktyviai dalyvauti Bažnyčios veikloje, branginti Eucharistiją, Dievo Žodį ir sekmadienio šventimą, puoselėti pamaldumą Švč. M. Marijai.

Grupė renkasi kartą per mėnesį, išklauso dvasios vadovo katechezę, dalijasi liudijimais, dalyvauja Eucharistijoje. Draugijos narės kasdien kalba Gyvajį rožinį popiežiaus intencijomis, adoroju Švč. Sakramentą, skaito skaitinius šv. Mišių metu, lanko Šv. Rašto būrelį, dalyvauja Carito, Pastoracinės tarybos veikloje, vakarais prieš šv. Mišias meldžiasi Rožinio malda už parapiją.

Marijos legionas. Dvasios vadovas – diakonas Valdas Šidlauskas, koordinatorė – Kristina Jasilionienė. Marijos legione dalyvauja 7 aktyvūs narės.

Nuo 2010 m. Marijos legionierių apaštalavimas kardinaliai pasikeitė, nes pagrindiniu uždaviniu tapo Švč. Sakramento adoravimo organizavimas parapijoje. Tam reikėjo kruopščiai dirbti: kviešti adoruotojus su išpareigojimais 1 val. per savaitę adoruoti Švč. Sakramentą, vesti adoruotojų registracijos žurnalą, parengti lankstinukus-kvietimus, vesti adoruotojų maldą, skirtą tiems metams, pvz., Gailestingumo, Tikėjimo metams ir kt. Be to, lankomi liginiai, pakviečiamas kunigas Ligonų sakramentui suteikti, mokomi melstis pradedantieji, legionierės dalyvauja parapijos organizuojamose šventėse, piligriminiuose žygiuose.

Sumos choras didelį dėmesį skiria bendruomeniniam giedojimui. Iki 2010 m. Sumos chore giedojo apie 40 choristų, tačiau metams bėgant dėl įvairių asmeninių priežasčių sumažėjo iki 30, nes daugumą jų yra vyresnio amžiaus. Pasikeitus choro vadovui, buvo sunkumų: reikėjo naujų balsų, ypač trūko vyriškų balsų.

Nuo 2013 metų chorui vadovauja vargonininkas Ramūnas Baranauskas, kuris puikiai pažįsta liturgiją, todėl choristai lengvai prisitaikė prie naujo vadovo, o chorą papildė nauji nariai. Šiuo metu ruošiami nauji kūriniai. Choristai atlieka savo misiją – meldžiasi ir gieda Sumos šv. Mišių bei iškilmių metu, dalyvauja Bažnyčios bendruomeniniame gyvenime, renginiuose.

Vaikų choras, vadovaujamas Ramūno Baranausko, gieda vaikams skirtose 12.30 val. šv. Mišiose.

Jaunimo šlovinimo grupės dvasios vadovas – Algirdas Akelaitis, vadovas – Darius Žukauskas. Tai naujai susibūrusi grupė, kuri dalyvauja Jaunimui skirtų sekmadienio vakarinių šv. Mišių liturgijoje. Šiuo metu grupėje yra 13 žmonių.

Žaliakalnio vaikų dienos centras. Jau 12 metų, kai parapijoje veikia Žaliakalnio vaikų dienos centras. Jis skirtas vaikams, kurie šeimose stokoja priežiūros ir yra linkę rinktis gatvės gyvenimą. Jame dalyvauja 30 vaikų iš 16 šeimų. Šiame centre dirba 3 seserys vienuolės, Dieviškosios Jėzaus Širdies pranciškonės: ses. Liudvika (soc. darbuotoja), ses. Joana (soc. pedagogė) ir ses. Donata (pedagogė). Dvasios vadovas – kun. Tomas Trečiokas.

Centre sudaromos sąlygos pamokų ruošai, ankstyvajai prevencijai, laisvalaikio užimtumui, vertybiniam ugdymui. Vaikams vyksta įvairūs užsiėmimai pagal jų pomėgius, viktorinos, organizuojamos išvykos ir žaidimai, stovyklos.

Parapijos šeimų bendruomenė savo veiklą pradėjo 2011 m. rugsėjo 1 d. Bendruomenės tikslas – skatinti parapijos (ir ne tik tos parapijos) šeimas bendrauti, giliau pažinti krikščioniškas vertybes, dalytis dvasingumo patirtimi. Misija – stiprinti apaštalavimą šeimoje ir viešojoje aplinkoje.

Kristaus Prisiėlimo šeimų bendruomenė iš pradžių sudarė 5 šeimas, bet laikui bėgant, vieniems atkritus, kitiems įsijungus, šiuo metu stabiliai lankančių yra 12 šeimų. Didžiausia

grupės problema – tai susirinkimų laiko suderinimas. Didžioji bendruomenės dauguma – aktyviai dirbantys verslininkai, įmonių vadovai. Dažnos komandiruotės, šeiminiai rūpesčiai (maži mokyklinio amžiaus vaikai) ir kt. apsprendė susitikimų dažnumą, t.y. rinkimąsi tik kartą per mėnesį.

Nuo 2012 m. rugsėjo mėnesio grupės dvasios tėvu paskirtas kun. Algirdas Akelaitis, koordinatorė – Staselė Raščiuviėnė. Susirinkimų temos, diskusijos gimsta iš bendruomenės „vidaus“. Tradiciškai kun. A. Akelaitis, apmąstęs pagrindinę temą, inicijuoja diskusiją ir bendruomenės narių pasisakymus. Per bendruomenės gyvavimo laikotarpį įvyko piligriminės kelionės į Geronis (kardinolo V. Sladkevičiaus tėviškę), Romą. Grupė dalyvavo 2 d. rekolekcijose Palendriuose. Organizuojamos šeimų pramoginės išvykos su dvasiniais pokalbiais į Margininkus ir kt.

Pagrindinis šeimų bendruomenės interesus yra kuo labiau gilinti didelę Dievo malonę – tikėjimą, kiekvieną dieną ieškoti vis gilesnio Dievo pažinimo ir jo artumos, pradedama įgyvendinti svajonė – kartą per mėnesį susirinkti maldos valandai.

Jaunų šeimų ratelis. Dvasios vadas kun. Tomas Trečiokas, sielovados koordinatorė ses. Ramutė Budvytytė SSC. Ratalis įsikūrė 2011 m. spalio mėnesį. Iš pradžių susirinko keletas šeimų, o vėliau prisijungė naujos šeimos. Šiuo metu Jaunų šeimų ratelio veikloje dalyvauja apie 20 šeimų ir dar tiek pat šeimų ateina į šeimų šventes.

Šeimų susitikimai vyksta du kartus per mėnesį, kas antrą sekmadienį. Susitikimų metu šeimos gilina tikėjimą, tarpusavio supratimą bei atjąta, drauge švenčia Eucharistiją, organizuoja Advento ir Gavėnios susikaujimo rekolekcijas, Vėlinių šv. Mišias. Visi ratelio nariai aktyviai įsijungia į Eucharistijos liturgiją: skaito skaitinius, neša atnašas, dalyvauja procesijose. Kas metai organizuojama Eucharistijos adoracija šeimoms su mažamečiais vaikais.

Jaunos šeimos bendrauja su parapijos jaunimo grupe „Emanuel“ ir jaunimu besiruošiančiais Sutvirtinimo sakramentui, organizuoja darbelius visai šeimai. Tėveliai kartu su vaikais meistruoja kryželius, dažo margučius, yelia angelus, ruošia vaidinimus, švenčia Šv. Šeimos šventę bei Velykinę šeimų šventę, kuriamos naujos šeimos tradicijos, kurios švenčiamos kartu, planuojama vasaros šeimų stovyklą.

2013 m. Šeimos metų atidarymo proga organizavo šeimų kelionę į Gailestingumo šventovę Vilniuje. 2013 m. gegužės - birželio ir 2014 m. kovo - gegužės mėnesiais situoktiniams buvo rodomas DVD Mark Gungor seminaras „Per juokus į geresnę santuoką“. 2014 m. Gavėnios metu kiekvieną sekmadienį keletas šeimų rinkosi į maldą su Šv. Raštu, kad atpažintų Dievo veikimą jų gyvenime. Velykiniu laikotarpiu šeimos tęsė bendrą maldą su šv. Raštu. 2014 m. kartu paminėjome Sausio 13-sios Laisvės gynėjų ir šventėme Vasario 16-ąją. Mūsų šeimos kasmet dalyvauja „Valentino diena kitaip“ šventėje Kaune, Tarptautinėje šeimos šventėje Marijampolėje bei arkivyskupijos Šeimos centro ir parapijos organizuojamose renginiuose.

2014 metais įkurta Šeimų komitetas, kuris birželio 1 d. suruošė Šeimų šventę parapijoje. Gegužės mėn. Šventosios Šeimos ikona pradėjo keliauti po šeimas, kuriose praktikuojama bendra šeimos malda.

Pagrindiniai trukdžiai šeimoms dalyvauti susitikimuose yra didelis jaunų tėvų užimtumas, situoktinių tarpusavio nesutarimai,

Nukelta į 4 p.

jų skirtingas religingumas, vaikai lanko tris keturis būrelius per savaitę bei dažnos vaikų ligos. Ieškome mokytojos, mokančios dirbti su jaunesnio amžiaus vaikais, kad užimtų juos šeimų susitikimų metu.

Laikraštis „Prisikėlimas“ – tai mėnesinis leidinys, einantis nuo 2002 m. Laikraščio vyriausiasis redaktorius – parapijos klebonas monsinjoras Vytautas Grigaravičius. Jam talkina 5 redkolegijos nariai.

Laikraščio tikslas – parodyti parapijos bendruomenės gyvenimą, supažindinti su katalikų bažnyčios aktualijomis, ugdyti brandesnį gyvą tikėjimą. Džiugu, kad į laikraštį vis daugiau įsilieja rašančių parapijiečių. Nuo 2002 metų jau yra išleisti 138 numeriai.

Internetinė parapijos svetainė www.prisikelimas.lt sukurta 2002 m. Ji visapusiškai atspindi bažnyčios bei parapijos bendruomenės veiklą. Šis puslapis nuolat atnaujinamas ir tobulinamas. 2013 metais patobulinome nuotraukų įdėjimą. Katalikų interneto tarnybos pranešimu mūsų puslapis labiausiai lankomas iš visų Kauno arkivyskupijos parapijų. Parapijiečiai, užsiregistravusieji svetainėje, informaciją apie parapijos gyvenimą ir skelbimus gauna į savo el. paštą. Šiuo metu užsiregistravusiųjų gauti skelbimus yra 52.

Parapijiečių bendruomeniškumas ugdomas per malda, Eucharistijos šventimą. Ypač parapijiečiai aktyviai dalyvavo ir jautėsi jų vieningumas švenčiant: 2010 m. – Padėkos už laisvę metus; 2011 m. – Dievo Gailestingumo metus; 2012 m. – Pal. J. Matulaičio „Nugalėk blogį gerumu“ metus; 2013 m. – Tikėjimo metus. Daug tikinčiųjų pritraukia kasmetinė Dievo Motinos statula, atkeliaujanti iš Fatimos, parapijoje vykstantys Šv. Jėzaus širdies ir Šv. M. Marijos Gimimo atlidai, gegužinės, birželinės pamaldos, spalio mėnesį – rožinio malda.

Jau keleri metai po Sumos šv. Mišių konferencijų salėje vyksta tradicija tapusios sekmadienio popietės, organizuojami susitikimai su įvairių profesijų žmonėmis, vedami pokalbiai įvairiomis temomis, rodomi religinės tematikos filmai, vyksta koncertai. Taip pat sėkmingai vyksta projektas „Dialogas – Žodis ir Spalva“. Nuoširdžiai bendradarbiaujama su Bendruomenės centru „Žaliakalnio aušra“, Žaliakalnio seniūnija ir Vinco Kudirkos viešosios bibliotekos „Aušros“ padaliniu. Ypač didelio parapijiečių susidomėjimo sulaukė jų organizuojama valanda „Tu ant žalio kalno gyveni“. Šie renginiai praturtina ne tik religinį, bet ir kultūrinį tikinčiųjų gyvenimą. Apie įvykius renginius kviečiame skaityti parapijos internetinėje svetainėje: www.prisikelimas.lt

Parapijoje įgyvendinamos veiklos ir projektai. Europos Sąjungos lėšomis finansuojamas projektas „**Parapijinė socialinės rizikos asmenų integracijos sistema**“ buvo pradėtas 2012 m. ir įgyvendinamas kartu su Lietuvos *Caritas* ir Žaliakalnio bendruomenės centru „Žaliakalnio aušra“.

Šio projekto veiklomis yra siekiama padėti į parapiją pagalbos besikreipiantiems socialinės rizikos grupei priskiriamais asmenims – socialinės rizikos šeimoms, esamiems ir buvusiems nuteistiesiems, ilgalaikėms bedarbėms moterims, alkoholio priklausomybėmis sergantiems, neįgaliesiems bei benamiams, besinaudojantiems nakvynės namų paslaugomis. Norinčius gauti pagalbą nemokamai konsultuoja psichologas, sociali-

niai darbuotojai. Taip pat projekto lėšomis yra sudaroma galimybė norintiems ir šiuo metu nedirbantiems tikslinės grupės asmenims įgyti darbinę kvalifikaciją – mokyti profesinio parengimo kursuose (soc. darbuotojo padėjėjo, slaugytojo padėjėjo, vairuotojo, manikiūristo, kirpėjo ir kt.). Norintiems mokyti yra siūloma rinktis net iš 57 kvalifikacijų (pradant dažytoju ir floristu, baigiant vairuotoju ar socialinio darbuotojo padėjėjo). Mokymus baigę asmenys kviečiami atlikti praktiką ir nemokamai teikti savo išmokto profesinio amato paslaugas parapijiečiams.

Projekto lėšomis prie mažosios Prisikėlimo bažnyčios renovuoti parapijos namai, kuriuose vykdomos įvairios parapijos veiklos, veikia Pagalbos namuose tarnyba, įgyvendinami įvairūs projektai. Šiuo metu parapijos namuose paslaugas teikia 14 darbuotojų ir savanorių: konsultantė sielovadai, socialiniai darbuotojai, psichologas, socialinio darbuotojo padėjėjas-reabilitologas, užsienio kalbų dėstytoja, slaugytoja, ergoterapeutė, teisininkas. Parapijiečiai nemokamai gali mokyti užsienio (anglų ir vokiečių) kalbų, gauti reabilitologo, psichologo, teisininko konsultacijas, išmokyti masažuoti ir patys gauti masažą, dalyvauti mankštose ir kitose užimtumo veiklose.

Nuo projekto įgyvendinimo nemokamai įvairios paslaugos suteiktos 167 žmonėms. Vykdyti įvairūs mokymai: slaugytojo padėjėjo, kompiuterinio raštingumo, užsienio kalbos kursai; C ir CE kategorijų vairuotojų kursai; manikiūro mokymai; praktika *Caritas* slaugos skyriuje atliko 22 asmenys. Nemokamas specialistų paslaugas gavo: psichologo – 103 asmenys (540 konsultacijų); reabilitologo – 174 asmenys (1500 procedūrų); soc. darbuotojo – 133 asmenys (681 konsultacija); konsultantės sielovadai – 174 asmenys; teisininko – 46 asmenys.

Pagalbos namuose tarnyba – tai jungtinė pagalbos namuose teikimo komanda, kurią sudaro Lietuvos *Caritas* slaugos ir globos namuose skyriaus darbuotojai bei parapijos savanoriai, lankantys sergančius, vienišus, neįgalius ir kitus pagalbos reikalingus žmones jų namuose, teikiantys visas reikalingas paslaugas. Žmonės lankomi viso Kauno m. teritorijoje. Tarnybos veikloje dalyvauja socialiniai darbuotojai, slaugytojai, ergoterapeutas, lanko gyventojus namuose ir teikia reikalingas paslaugas. Lankyti senyvo amžiaus, sergantys ir neįgalūs asmenys. Lankomiems žmonėms padėta susitvarkyti buitį, gamintas maistas, leisti vaistai bei atlikti kitos medicininės procedūros. Esant poreikiui, tarnybos darbuotojai lydėjo žmones į poliklinikas, darbingumo nustatymo komisijas, organizavo šventes ir išvykas (į Šiluvos šventovę ir kt.). Iš viso vien 2013 m. namuose lankyti 118 žmonių, jiems suteiktos 5175 konsultacijos.

2013 m. parapijoje Pagalbos namuose tarnybos darbuotojai ir parapijos savanoriai organizavo atvirą paskaitų ciklą „Melskis ir veik“. Jo metu buvo siekiama pritraukti bažnyčiose šv. Mišiose dalyvaujančius, tačiau į parapiją veiklą neįsitraukiančius asmenis aktyviai veiklai. Konferencijų salėje vykusiu mokymų metu įvairių sričių specialistai supažindino su įvairia socialine problematika.

2011 m. ir 2013 m. vyko **Bendruomenių veiklos palaikymo ir skatinimo projektai**, kuriuos finansavo LR Socialinės apsaugos ir darbo ministerija. Mokymų metu organizuo-

tas mokymų ciklas Kauno miesto parapijų bendruomeninių grupių vadovams ir savanoriams, telkiantiems savo bendruomenių narius savanoriškai pagalbai ir socialinės pagalbos organizavimui, teikiant pagalbą bendruomenėje socialinės rizikos asmenims savo parapijoje. Mokymuose dalyvavo 525 asmenys, vesta 13 užsiėmimų. Mokymuose dalyvavusiems asmenims 2013 m. gruodį vestos Advento rekolekcijos Birštone.

2012 m. ir 2013 m. vykdyti Kauno m. savivaldybės finansuoti **projektai** parapijos ir Pagyvenusių žmonių sambūrio „Senjorai“ veikloms remti „**Sociokultūrinės paslaugos senjorams**“ ir „**Sociokultūrinių paslaugų senjorams organizavimas**“. Projektų lėšomis finansuojamos sociokultūrinio užimtumo paslaugos Pagyvenusių žmonių sambūrį „Senjorai“ lankantiems žmonėms – lektorių autoriniai užmokesčiai, nuomojamas autobusas kasmetei kultūrinei senjorų išvykai.

Ūkinė veikla. Abi Kristaus Prisikėlimo bažnyčios liturgiskai yra atnaujintos pagal liturginius nuostatus. Bažnytiniai indai, rūbai ir visa kita atributika yra atnaujinti iš esmės, užvestos Turto inventoriaus knygos.

Nuo 2010 m. iki 2013 m. buvo atlikti žymesni darbai: įsigijome naujas Kryžiaus kelio stotis Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje, V. Kašubos horelį, „Prisikėlęs Kristus“. Rėmėjų dėka turime naują kryžių ir žvakides, kurie puošia altoriaus stalą. Mažonoje bažnyčioje naujai sutvarkyta presbiterija: pagamintas altorius, tabernakulis, restauruota Prisikėlusio Kristaus ikona.

2013 metais prasidėję paminklinės Prisikėlimo bažnyčios šventoriaus tvarkymo darbai baigti. Finansškai parapija yra stipri, skolų neturi.

Pagrindinė problema – vidutinis tikinčiųjų aktyvumas visose veiklose, nors

sekmadienį per visas šv. Mišias, ypač įvairių švenčių metu, į bažnyčią gausiai susirenka tikintieji. Kunigai nuolat ragina ir kviečia įsijungti į savanorystės veiklą, į įvairias maldos grupes, tuo rūpinasi ir Pastoracinės tarybos nariai bei patys aktyviausi tikintieji.

Sielovados veikloje numatytos šios gairės:

- Tobulinti parapijos institucijų veiklą, vadovaujantis Kauno arkivyskupijos II Sinodo nutarimais;

- Ypatingą dėmesį skirti patarnautojų sielovadai, pašaukimams ir kunigystę ir vienuolišką gyvenimą;

- Kuo daugiau jaunimo ir šeimų kvieisti dalyvauti parapijos sielovadinėje veikloje;

- Aktyvinti bendruomeninį giedojimą;

- Aktyvinti savanorystės veiklą parapijoje;

- Įkurti katekumenų grupę.

Ūkinės veiklos gairės:

- Artimiausiu metu išgrįsti trinkelėmis parapijos namų kiemą;

- Numatoma restauruoti parapijai priklausantį pastatą (Aukštaičių g. 8) ir jame įkurdinti priklausomybių turinčių žmonių centrą;

- Prie paminklinės Prisikėlimo bažnyčios rekonstruoti katekombas ir jose įrengti senjorų namus;

- Prie paminklinės Prisikėlimo bažnyčios įrengti dviaukštę automobilių stovėjimo aikštelę.

Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiuji „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis

2014 m. Liepa Nr. 140